

Rättsliga tvister och GDPR

Marita Gröndahl / Advokat / Counsel

Det har alltid varit ett bekymmer för företag som varit involverade i rättsliga tvister när företaget inte har haft dokumentation av betydelse för tvisten bevarad eller inte har haft sådan dokumentation bevarad på ett hanterligt och överskådligt sätt. Bristfällig dokumentation leder till ökad risk för att parten inte i domstol kan bevisa de omständigheter som är av betydelse för att vinna målet. Det leder också regelmässigt till onödigt höga rättegångskostnader i form av kostnader för att eftersöka och skapa ordning i den dokumentation som är bevarad.

Utöver undertecknade avtal och kopior av fakturor är det ofta av intresse att utreda innehållet i ett avtal genom att visa hur avtalet kom till. Korrespondens mellan parterna som visar vilken part som föreslagit ändringar i avtalet och anledningen till detta kan således vara av stor betydelse. Även korrespondens under utförandet av t ex en tjänst som utvisar överenskommelser om ändrat utförande och på vilken parts initiativ dessa vidtagits kan vara av stor betydelse.

I dagens samhälle återfinns intressant dokumentation ofta i enskilda medarbetares e-postkorgar. Som ombud i rättsliga tvister har man otaliga gånger mötts av beskedet från enskilda medarbetare att de påhejade av IT-avdelningen på företaget raderar all e-postkorrespondens som är t ex tre eller sex månader gammal. Vidare är det vanligt att tidigare medarbetares e-postkorgar inte längre är tillgängliga efter det att medarbetaren slutat på företaget.

Även i det fall när det är bekant för ledningen att det föreligger en tvist eller risk för tvist förefaller det vara sällan några aktiva åtgärder tas för att säkra att e-postkorrespondens inte raderas av enskilda medarbetare.

Inför ikraftträdandet av GDPR kan man som processande advokat inte låta bli att misstänka att städivern kommer att stärkas i vissa organisationer genom att företagen internt meddelar generella riktlinjer att inte spara korrespondens och dokument längre än viss tid. GDPR innehåller som bekant både regler för när personuppgifter (t ex namn och kontaktuppgifter) får samlas in och hur länge de får sparas innan de ska raderas.

På Datainspektionens hemsida anges följande. "En viktig regel i förordningen är att man inte får spara personuppgifter för länge. När de inte längre behövs för det syfte som de en gång samlades in för, så ska de tas bort. För ett företag innebär det till exempel att uppgifter om personer som inte längre är kunder (eller leverantörer) måste tas bort från it-systemen. Nu, när personuppgiftslagen gäller, är praxis att personuppgifter om en tidigare kund i normala fall får användas för marknadsföringsändamål under ett års tid efter att kundrelationen har upphört. Om säljaren ska kunna fullgöra eventuella garantiåtaganden kan det motivera att vissa personuppgifter bevaras tills garantin har gått ut."

Även om inga garantier har lämnats i det enskilda fallet kan det finnas behov av att spara dokumentation rörande kunden och dennes kontaktpersoner i form av t ex e-postkorrespondens mellan parterna rörande ingående av avtal mellan parterna, fullgörande av leveranser mm. Denna dokumentation bör då sparas i form av en separat akt i IT-systemet rörande kundrelationen.

Omständigheter rörande vissa typer av avtalsrelationer kan komma att få betydelse lång tid efter att kundrelationen avslutats, då tvist kan uppstå långt senare när fel upptäcks vid t ex försäljning av fastigheter och avseende utförda entreprenader. Härvid ska särskilt betänkas att beträffande entreprenader utförda för privatpersoner föreligger enligt konsumenttjänstlagens regler ansvar för entreprenören under en period om tio år efter färdigställande.

Det gäller således att tänka till även ur detta perspektiv när man verkställer rensningar av dokumentation.

Kontakt:

Marita Gröndahl / Advokat / Counsel
marita.grondahl@delphi.se